

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Ioniță Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Ionița Andrei Ion, *născut la 29 noiembrie 1992, originar și domiciliat în s. Ciuciueni, r-nul Sîngerei.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *14.05.2015 – 17.11.2015;*

Instanța de apel: *04.01.2016 – 16.03.2016;*

Instanța de recurs: *14.07.2016 – 28.09.2016.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 17 noiembrie 2015, Ionița Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art. 192/1 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit inculpatului Ionița Andrei pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Ionița Andrei în beneficiul lui Gadîrcă Ion, prejudiciul material în sumă de 675 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Ionița Andrei, la 28.02.2015, aproximativ la orele 00:00, fiind în înțelegere cu o altă persoană, în privința căruia cauza penală a fost disjungată, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul lui Gadîrcă Ion, situat în or. Sîngerei, str. Independenței nr. 178, de unde au sustras bunuri materiale în valoare de 3 900 lei, după care au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i victimei o pagubă materială în proporții considerabile.

Tot el, la 08.03.2015, aproximativ la orele 17:00, intenționat, înțelegînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflîndu-se pe una din străzile s. Ciuciueni, raionul Sîngerei, fără scop de înstrăinare, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a răpit motocicletă de model Vaiper Motos Bikes ZS125J cu nr. de înmatriculare SG AC 030, ce aparține lui Jilihovschi Iurie, iar după comiterea infracțiunii, deplasîndu-se cu motocicletă sustrasă a căzut jos deteriorînd mijlocul de transport.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Ionița Andrei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, și art. 192/1 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către inculpatul care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

În motivarea apelului, a indicat că prima instanță nu a luat în considerație faptul, că el s-a căit sincer și a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate.

A menționat, că pe capătul de învinuire în baza art. 192/1 Cod penal, nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, iar mijlocul de transport nu l-a luat cu scop de vînzare. Prin urmare, a solicitat ca instanța de apel să i-a în considerație cele menționate și să-i stabilească o pedeapsă mai blîndă sub formă de muncă neremunerată, sau să aplice în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită anterior a fost ispășită pe deplin.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, apelul declarat a fost respins, cu menținerea hotărîrii contestate.

5. Verificînd probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele, în baza unei cercetări obiective a probelor

prezente în cauză, cu aprecierea multilaterală și sub toate aspectele a circumstanțelor de fapt, iar ca rezultat după înlăturarea divergențelor apărute a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, soluția primei instanțe se bazează pe probele administrate și verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală, analizate și apreciate în descriptivul sentinței, neexistînd careva teme de a pune la îndoială veridicitatea acestora, și anume: declarațiile inculpatului Ionița Andrei, a părților vătămate Gadîrcă Ion, Jilihovschi Iurie, a martorilor Jilihovschi Svetlana, Dobîndă Fiodor, Ciobanu Evghenia, Rotari Nicolai și probele scrise ale cauzei penale, de altfel, sentința primei instanțe nici nu fusese contestată în latura respectivă.

Cu referire pedeapsa stabilită inculpatului, latură în care a fost declarat apelul, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a apreciat măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat.

Astfel, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Ionița Andrei, a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal, conform căruia pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv, la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont și de faptul că infracțiunile comise de inculpat se califică de legiuitor ca mai puțin grave, însă s-a stabilit circumstanță agravantă, și anume comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut starea de recidivă în privința inculpatului, dat fiind faptul că Ionița Andrei anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Sîngerei din 16 iulie 2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 208 alin.(1) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, iar după eliberarea din locurile de detenție a săvîrșit noi infracțiuni cu intenție, astfel întemeiat a considerat că corijarea și reeducarea lui Ionița Andrei este posibilă doar în condițiile izolării acestuia de societate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, avocatul indică că pedeapsa aplicată de prima instanță și menținută de instanța de apel e prea aspră pentru infracțiunea comisă de către inculpat.

Instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, astfel consideră că pedeapsa nu a fost individualizată corect.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului menționând că acestea urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece instanțele de fond au aplicat pedeapsa legală în conformitate cu prevederile, și au motivat soluția adoptată în modul corespunzător

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit conținutului recursului declarat, instanța de recurs constată că recurentul critică decizia contestată sub aspectul individualizării pedepsei, indicând că instanțele de fond eronat au individualizat pedeapsa, stabilind o pedeapsă prea aspră, în raport cu circumstanțele reale ale cazului.

Ținând cont că recurentul contestă decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, fiind de acord în totalitate cu încadrarea juridică a faptei comise și cu probatoriul administrat pe cauză, Colegiul penal se va expune doar în latura ce vizează pedeapsa penală stabilită spre executare lui Ionița Andrei.

În continuare, instanța de recurs reține că pedeapsa penală potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor incriminate prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 192/1 alin. (1) Cod penal, în baza cărora a fost condamnat Ionița Andrei.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă cînd aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

În cauza dată, pedeapsa stabilită inculpatului Ionița Andrei, de către prima instanța a fost considerată corectă, legală și întemeiată, fiind menținută de către instanța de apel.

În acest sens, instanța de recurs reține aprecierile instanței de apel, care a indicat că la caz s-a constatat circumstanța agravantă, săvârșirea infracțiunii de către o persoană, care anterior a fost condamnată pentru săvârșirea de infracțiuni similare.

La fel, se menționează că corect s-a reținut starea de recidivă în privința inculpatului, menționîndu-se că acesta anterior a fost condamnat, prin sentința Judecătorei Sîngerei din 16 iulie 2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 208 alin. (1) Cod penal, la 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip închis, iar după eliberarea din locurile de detenție a săvârșit noi infracțiuni cu intenție.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că instanța de judecată are prerogativa să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii date, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărîrea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicînd precis acele motive pe care s-a întemeiat concluzia.

La caz, Colegiul penal reține că instanța ierarhic inferioară a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului urmărind în acest sens comportamentul său din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, precum și de circumstanțele comiterii acesteia.

De asemenea, este important de accentuat faptul că în privința inculpatului nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, ce ar permite suspendarea executării pedepsei cu închisoare, deoarece inculpatul se află în stare de recidivă, iar prevederile alin. (4) al art. 90 Cod penal, stipulează expres că persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și

exceptional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Din atare considerente, instanța de recurs găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs în partea solicitării de a suspenda executarea pedepsei stabilite de către instanțele inferioare, din motiv că aceasta contravin legislației penal în vigoare, iar instanțele de fond corect și întemeiat și-au motivat soluția adoptată în sensul dat.

În consecință, Colegiul penal consideră că, la caz, nu se constată vreun temei pentru aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării acesteia în privința lui Ionița Andrei, iar pedeapsa, astfel cum a fost stabilită de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept, la care se face referință în recursul declarat, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, **instanța de apel** a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor, sunt vădit neîntemeiate, din care motive se impune a declara inadmisibil recursul de pe rol.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Ionița Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2016, în cauză penală în privința lui **Ionița Andrei Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru